

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1780/2021
10.08.2021. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Божидара Вујичића, Добриле Страјина и Катарине Манојловић Андрић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији су пуномоћници Момчило Филиповић и Ратомир Крстић, адвокати из ..., против тужене Републике Србије, Министарства правде, Основни суд у Нишу, коју заступа Државно правобранилаштво-Одељење у Нишу, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 978/2021 од 31.03.2021. године, у седници од 10.08.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиље, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 978/2021 од 31.03.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 3484/2020 од 01.12.2020. године, ставом првим изреке, тужена је обавезана да тужиљи исплати разлику по основу мање исплаћене зараде за период од 01.03.2016. године до 31.10.2016. године, укупно 24.932,32 динара у појединачним месечним износима наведених изреком са законском затезном каматом од доспелости сваког износа до исплате. Ставом другим изреке, тужена је обавезана да у име и за рачун тужиље на досуђене износе обрачуна и уплати припадајуће порезе и доприносе надлежним фондовима по стопи и основи важећим на дан уплате. Ставом трећим изреке, одбијен је приговор стварне ненадлежности суда. Ставом четвртим изреке, тужена је обавезана да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од 45.297,00 динара са законском затезном каматом на износ од 40.500,00 динара од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 978/2021 од 31.03.2021. године ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда у ставовима првом, другом и трећем изреке. Ставом другим изреке, преиначена је одлука о трошковима поступка из става четвртог изреке првостепене пресуде, тако што је тужена обавезана да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од 31.797,00 динара са законском затезном каматом на износ од 27.000,00 динара почев од дана извршности пресуде до исплате, а у преосталом делу захтев за накнаду трошкова парничног поступка са законском затезном каматом одбијен је као неоснован.

Против другостепене пресуде тужилца је благовремено изјавила ревизију, у односу на одбијајући део става другог изреке, из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији тужилце као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. важећег Закона о парничном поступку – ЗПП. Наиме, ревизија се односи на висину трошкова парничног поступка и указује се на погрешну примену одговарајућих одредаба ЗПП које се односе на парничне трошкове, тако да нису испуњени законски услови за изузетну дозвољеност ревизије из члана 404. став 1. ЗПП, с обзиром да се посебна ревизија може поднети само због погрешне примене материјалног права. Зато је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

Према члану 28. ЗПП, ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева. Камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају се у обзир ако не чине главни захтев.

С обзиром да у овој парници трошкови поступка нису чинили главни захтев, то ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**